

γείου καὶ τοῦ Βύζαντος Ἀπικτικοὺς λιμένας. Τέσσερας ἐπὶ ἔκατὸν πλοίων φορτωμένων διὰ τὰ ἀνωτέρω μέρη ἀπωλέσθησαν κατὰ τὸ 1874, ἐπὶ 31116 δὲ πλοίων ἀνθρακοφόρων 1181 μόνον διηγήθησαν εἰς μέρη μεμακρυσμένα, πέντε δ' ἐπὶ τῶν ἑπτὰ ἀπωλεσθέντων ἀπωλέσθησαν ἐκ τῆς ἀναφλέξεως τοῦ φορτίου. Ἐν συνόλῳ, 70 πυρκαϊκὶ συνέβησαν, ἐξ αὐτῶν δε 10 μόνον ἐπὶ πλοίων διενθυνομένων εἰς λιμένα Εύρωπακόν. Ἀν τις ὅπολογίσῃ δτὶ 10, 500, 000 τόνων τούλαχιστον γαιανθράκων ἐστάλησαν εἰς Εύρωπην καὶ 3,000, 000 εἰς τοὺς Ἀπικτικοὺς λιμένας, τὴν Ἀρρικὴν καὶ Ἀμερικὴν, θέλει ἐννοήσει ποίαν ἐπιρροὴν ἔχει ἡ διάρκεια τοῦ πλεοῦ ἐπὶ τῆς αὐτομάτου ἀναφλέξεως, διποὺς δ' ἥδη ἔρρεθται τὰ καλήτερα ἀερισθέντα πλοῖα ἐγένοντο θῦμικ τῶν δυστυχημάτων αὐτῶν.

Ἐν περιλήψει, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφάνεται κατὰ τοῦ ἀερισμοῦ τῶν ἀντλῶν τῶν πλοίων. Καταδεικνύει δ' ὡσαύτως δισούς κινδύνους διατρέχει τὸ πλοῖον συνεπείᾳ μερικῶν ποιοτήτων ἀνθράκων καὶ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, δτὶ δὲν πρέπει νὰ φορτώνωσιν ὑγρὸν πυριτώδη ἀνθράκα ἢ εἰς ψιλὰ πολὺ τεμάχια.

(*La Nature*).

(*)

ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΑΝΑΣΤΗΜΑ.

ΦΥΣΙΚΟ

Τίνες εἰσὶν οἱ ὑψηλότεροι κατὰ τὸ ἀνάστημα ἀνθρώποι; Ποῖοι δὲ οἱ μικροτάτου ἀναστήματος, οἱ νάνοι, ἐν ᾗλλαις λέξεσι;

Κατὰ τὸν Βιλλερμὲ, ἀπὸ μέτρου 1 καὶ 452. 0[00] ἀρχέμενον τὸ ἀνθρώπινον ἀνάστημα καὶ μέχρις 1 καὶ 707. 0[00] φθάνον, διδει μέσον δρον 1, 625, ἐνῷ ἐν τῷ καταλόγῳ τὸν δισοῖν οἱ Λύστριακὸς ἀξιω-

ματικὸς Weishach, ὁ περιγράψεις τὸν διὰ τῆς Αὐστρ. Φρεγάτας Νοβάρας περίπλου τῆς γῆς, ἐδημοσίευσεν, ὁ ἀκριβὴς μέσος δρος δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1 μέτρον καὶ 610 χιλιοστά. Ἀν δέ τις λάθη ὡς βάσιν τῶν ὑπολογισμῶν του τὰ γνωστὰ ἐναντία ἔχει, 43 ἔκατοστὰ μέτρου δισον οἱ Βύρων καὶ Βύρων ἀναφέρουσιν δτὶ εἶτε νάνος τις καὶ 2 μέτρα καὶ 83. 0[0] δισον ἡτο ὑψηλὸς Φιλαγδὸς, περὶ οὗ ἀναφέρει ὁ Ταπεὶ, ὁ μέσος δρος τοῦ ἀνθρωπίνου ἀναστήματος φθάνει εἰς 1. 630. Ἐὰν ἐπὶ τέλους στραφῶμεν πρὸς τὸ διὰ ἔκατομμύριον καὶ τέταρτον στρατιωτῶν Ἀμερικανῶν, Βορείων ἐννοεῖται, ἐφ' ὃν ὁ Γούλδ ὑδρυσε τὸ ἄπειρον αὐτοῦ φιλολογικὸν ἔργον, στρατιωτῶν ἐκ τῶν ὅποιων ὁ μὲν μικρότερος ἡτο 1. 016 μέτρων, ὁ δὲ ὑψηλότερος 2. 903, ὁ μέσος οὗτος δρος μᾶλις ἀνέρχεται εἰς 1. 555. Τὰ ἄκρα δύμως ταῦτα δύνανται νὰ θωρηθῶσιν ὡς ἐξερχόμενα τῆς τακτικῆς πορείας τῆς φύσεως, παθολογικὰ μᾶλλον ἀποτελέσματα, δὲν πρέπει δ' ἐπομένως νὰ ληρθῶσιν ὡς βάσις, προκειμένου περὶ σπουδαίου ὑπολογισμοῦ μέσου δρου.

"Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τοὺς μικροῦ ἀναστήματος ἀνθρώπους.

Οἱ Ἐσκιμῶοι, ἐπὶ τῇ διαβεβαιώσει τοῦ Ἐρν Πάου, δτὶ οἵ μὲν ἄνδρες των είναι 1. 299 τοῦ μέτρου ὑψηλοί, αἱ δὲ γυναικεῖς των 1. 271, ἐθεωρήθησαν ἀνέκαθεν ὡς οἱ βραχυσιωμένοι τῆς γῆς κάτοικοι. Οἱ δόκτορες Βελεθὼν καὶ Τερώ θεωροῦσιν ἀνεπίδεκτον αὐξητήσεως, δτὶ οἱ Ἐσκιμῶοι είναι τόσοι μικροί, ὅτε μόλις μετροῦν 1. 50. Καὶ δύμως, διάκις ἡθέλησαν νὰ εῦρωσιν ἀποδείξεις, ἐπὶ ἀκριβῶν καταρετρήσεων βασιζόμενας, ἀποδείξεις δὲν εὑρον. Ἐκ τῶν γνωστῶν μολαταῦτα μέχρι σήμερον ἀριθμῶν, ἀποδεικνύεται δτὶ παρ' αὐτοῖς οἱ μικρότεροι ἄνδρες δὲν ὑπερβαίνουν τὸ διὸ μέτρον καὶ 585. 0[00], ἐνῷ ὑπάρχουσι μεταξὺ αὐτῶν φυλαὶ ἀληθεῖς ὑψηλοῦ ἀναστήματος, 1. 708.

Προστηρητέον δ' δτὶ ἐνταῦθα τὸ ἀνάστημα αὐξάνει δσω προβαίνεις ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος, ἀπὸ τῆς δυτι-

καὶ σχολής τοῦ Πορθμοῦ Βερβέν πρὸς τὴν νῆσον τοῦ Ἀγίου Δικυρεντίου, τὴν εἰς τὸν Βερίγγειον πορθμὸν κειμένην· τοῦτο δ' ὅφελεται εἰς τὴν ἀνάμιξιν αὐτῶν μετὰ τῶν Ινδῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

Ἐντεῦθεν καταρρίπτεται, ὅτι οἱ Ἐσκιμώοι δὲν ἀποδεικνύουσιν ἀκριβῆ τὴν ἀρχὴν τὴν πρεσβεύουσαν, ὅτι τὰ ψυχρὰ κλίματα παράγουσι μικροῦ ἀναστήματος ἀνθρώπους. Μόνον διὰ τὴν βαρείαν καὶ εὔρειαν ἐνδυμάσιαν των οἱ ὑπερβόρειοι αὗτοι λαοὶ ἔξελήφθησαν ὡς μικροῦ ἀναστήματος ἀνθρώποι.

Μικροῦ ἀναστήματος ἀνθρώποι εἶναι καὶ οἱ Λάπονες, παρ' οὓς οἱ μὲν ἄνδρες εἰσὶν ὑψηλοὶ κατὰ μέσον ὅρον 1. 535, αἱ δὲ γυναικεῖς 1. 421. Οἱ Πεσχεράτοις ἀπεναντίας ή Φουηγοὶ (κάτοικοι τῆς Νήσου τοῦ Πυρὸς), οἵτινες κατὰ τὴν αὐτὴν περὶ ψυχρῶν κλιμάτων θεωρίαν ἔθεωροῦντο μέχρι ταῦθεν ὡς μικροτάτου ἀναστήματος ἀνθρώποι, εἶναι ὑψηλότεροι τοῦ ἀνωτέρου παρὰ τοὺς Δάποσι μέσου ὅρου.

Οἱ μικροὶ ἀνθρώποι ἀναφέρονται καὶ οἱ ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἀφρικῇ Βοσχιμάνοι, παρ' οὓς ὁ μέσος ὅρος ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἶναι ἔλαστρον τοῦ 1. 400. Καὶ ὅλλας δ' ἐκ τῶν μαύρων φυλῶν τῆς Ἀφρικῆς τοῖς διαφλονεικοῦσι κατὰ τοῦτο τὴν τιμὴν: οἱ Ἀκάς, τῶν δποίων καὶ αὐτῶν ὁ μέσος ὅρος δὲν διπερβαίνει τὸ 1. 400, καὶ οἱ Ὁθίγγοι, ἐκ τῶν δποίων δὲ Σιαλοὶ μετρήται: οἱ γυναικεῖς τὰς εῦρεν 1. 428, ὀνδροὶ δέ τινα νεαρὸν τὴν ἕλικιαν 1. 371. Ἐν τῇ Ὁκεανῷ τέλος πάντων ὑπάρχει φυλὴ μαύρων, καὶ αὐτὴ ἐπὶ σμικρότητι ἀναστήματος διακρινομένη: οἱ Νεγρίται, ἐκ τῶν δποίων πολλοὺς ἀπαντά τις εἰς τὰς Φιλιππίνας νήσους, εἰς Ἀνδαμάνην καὶ εἰς τὴν Χερσόνησον Μαλάκαν. Ὅσον δημος μικροὶ καὶ ἀνθίναι, δὲν δύνανται νὰ παραδημῶσι πρὸς τοὺς Βοσχιμάνους, εἴτινες δριστικῶς δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς οἱ μικρότεροι κάτοικοι τῆς ὑδρογείου σφαίρας.

Ἡδη δὲ τίνες εἰσὶν οἱ ὑψηλότεροι ἀνθρώποι; Οἱ Νορθηγοὶ εὐ Εύρωπη, οἱ Κάφροι (ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛΑ Δ.).

ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἀφρικῇ, ἵνδοι τινες τῆς Βαρείου Ἀμερικῆς, οἱ κάτοικοι τῆς Πολυνησίας καὶ οἱ Παταγῶνες κατέχουν μεταξὺ ὅλων τὰ πρωτεῖα.

Ποικίλαι δ' ἐν τούτοις αἱ φυλαὶ αἱ κατοικοῦσαι τὴν Παταγωνίαν. Πρὸς βορρᾶν ενρίσκονται οἱ Τεπουέλχοι, οἵτινες φαίνονται ἀνήκοντες τῇ Ἀραουκανῇ φυλῇ οἱ Πουέλχοι ἀκολούθοι, συνδεόμενοι μὲ τοὺς νοτίους Παταγῶνας, καὶ οἱ Οὐελλίχοι, ὑψηλότεροι τῶν Ἀραουκανῶν, μεθ' ᾧ καὶ ηδέα τοὺς συνδέει μδλαταῦτα. Πρὸς μεσημέριαν ἀπαντῷ τις πάλιν καὶ ἔκει τοὺς Τεπουέλχους, ίδιως δὲ μεταξὺ τοῦ Πορθμοῦ Μαγελλάνου καὶ τοῦ ποταμοῦ Σάντα Κρούζ. Ἐπὶ τέλους οἱ Πεσχεράτοι εἰν τῇ Νήσῳ τοῦ Πυρὸς, καὶ οὗτοι ἐκ τῆς Ἀραουκανῆς φυλῆς καταγόμενοι.

Εἰσὶ δὲ νομάδες ἀπανταὶ αἱ φυλαὶ αὗται, στίφη ἄγρια κατ' ἄλληλων ἐνεργοῦντα ἐκδρομάς, ὡς ἐκ τούτου δ' ἀπαντῷ τις πολλάκις εἰς χώραν τινα ἐξ αὐτῶν φυλὰς μὴ ἀνηκούσας αὐτῇ. Διακρίνονται δὲ μεταξὺ ὅλων οἱ Τεχουέλχοι, ἢ οἱ ιθαγενεῖς τῶν Νοτίων χωρῶν. Περιττόν γὰρ ἐπαναλάβῃ τις ἐνταῦθε τὰς περὶ τοῦ γιγαντικοῦ αὗτῶν ἀναστήματος μυθώδεις διηγήσεις τῶν πρώτων ναυτιπόρων, καὶ τοι δὲ Martin de Moussey ἀπήντησε γίγαντας ἀληθεῖς οὐχὶ μεταξὺ τῶν Τεχουέλχων, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν Οὐελλίχων, ἐνίστε μέχρι τοῦ πορθμοῦ ἐκτενούμενων. Τὰς διηγήσεις τῶν πρώτων θελασσοπόρων ἔθεωρησεν ὑπερβολὰς καὶ δεινῶς ἐπολέμησεν δὲ D' Orbigny, πλὴν ἔτερος συγγραφεὺς, δὲ Ρόχας, διατείνεται δὲ δὲ D' Orbigny μάνον τοὺς Παταγόνας τοῦ βορειοανατολικοῦ μέρους εἰδεν. Ἐξ ἐλών τῶν μέχρι σήμερον συλλεγέντων μέτρων δικαιούμεθα γὰρ ἐξάξωμεν, ὅτι οἱ Τεχουέλχοι, ἀναμιχθέντες ἡδη μετὰ τῶν Παραδέρρων, φυλῆς προϊστορικῆς, ἐπ' ᾧς δὲ Moreno ἐνήργησε μελέτας φυσιολογικὰς, ἀριθμοῦσι μεταξὺ τῶν προγόνων των φυλῶν μεγάθους θαυμασίου τῷ ὅντι. Οἱ μέσοις ὅρος τοῦ ἀναστήματος τῶν Παταγόνων, δὲ οὐδεὶς πά-

ρων ἀξιοπίστων διδόμενος ἡμῖν, ἀνέρχεται εἰς 1. 781.

Ὑπολογίζων τις τὸν μέσον δρον τῶν μετρών τῶν ὑπὸ τῶν θαλασσοπόρων ληφθέντων ἐπὶ τῶν κατοίκων διαφόρων τῆς Πολυνησίας ἀργιπελάγων, φθάνει εἰς 1. 763—δλίγον τι δηλαδὴ ἔλαττον τῶν Παταγόνων· ή διαφορὰ ὅμως τοσοῦτον μικρὰ εἶναι, ὥστε πλησιάζει νὰ παραδεχθῇ τὴν θεωρίαν, κατὰ τὸν δικοῖαν οἱ Παταγόνες ἔρχονται ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Φρίτς Ρόη ἀναφερομένην παράδοσιν, καθ' ᾧν οἱ Παταγόνες κατέρχονται ἐκ δυσμῶν. Ἐν περιλήψει δὲ, τὰ ὑψηλότερα ἀναστήματα τὰ περὶ τῶν λαῶν τούτων ὑπὸ τῶν διδοιπόρων ἀναφερόμενα—διδοιπόρων διὰ τοῦ διαβήτου καταμετρησάντων αὐτοὺς— εἶναι 2. 057 παρὰ τοῖς Παταγόσι, τὰ δὲ μικρότερα 1. 219 παρὰ τοῖς Βοσχιμάνοις ἀνδράσιν—οἱ δὲ μέσοις δρος μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν 1. 638. Συμβαίνει πλὴν κατὰ τύχην νὰ βασίσῃ τις τοὺς ὑπολογισμούς του ἐπὶ ἀτόμου ὑπὲρ μέτρον μεγάλου ἢ μικροῦ· διὸ καλλίτερον εἶναι νὰ παραβάλλωμεν τοὺς γενικοὺς μέσους δρους. Ἀπὸ ἑνὸς μέτρου καὶ 78. 0[0] παρὰ τοῖς Παταγόσιν, ἢ ἀπὸ ἑνὸς καὶ 853 χιλιοστῶν παρὰ τοῖς Σαμοένοις, κατὰ τὸν Δαπερούζ, δι μέσοις δρος οὗτος καταβαίνει εἰς 1. 351 παρὰ τοῖς Βοσχιμάνοις· ἐντεῦθεν λοιπὸν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν δι μέσον δρον διὰ τοὺς Παταγόνας 1. 566, διὰ δὲ τοῖς Σαμοένους 1. 602. "Ωστε πέριξ τοῦ 1. 600 καὶ κατὶ ἔλαττον φθάνει δι μέσοις δρος τοῦ ἀνθρωπίνου ἐν γένει ἀναστήματος.

Καὶ ὅμως δι μέσοις δρος οὗτος πρέπει κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν νὰ τεθῇ ὑψηλότερον κατὰ τι, διότι ἐπὶ 130 κλάσεων, τὰς ὄποιας ἐκ τύχης συνελέξαμεν, δλῶν ἐκ τῶν φυλῶν ἀρρένων ἀποτελουμένων, πλέον τοῦ ἡμίσεος (76) εὑρέθησαν ὑψηλότεραι τοῦ 1. 630. Καὶ τοι λοιπὸν παραδεχόμενοι, δτι δι μεταξὺ τῶν δύο ἀκρον μέσοις δρος τοῦ ἀνθρωπίνου ἀναστήματος—ἀκρων καὶ ὑπὸ τῶν ἀτόμων καὶ ὑπὸ τοῦ μέσου δρου τῶν φυλῶν παριστανομένων—εἶναι 1. 600· ἀν-

μὴ καὶ κάτι δλιγότερον, προτείνομεν οὐχ ἡττον νὰ παραδεχθῶμεν τὸν ἀριθμὸν 1. 650 ως τὸ κέντρον, ἀφ' οὗ πρέπει νὰ μακρύνωνται αἱ τὸ ἀνθρώπινον ἀνάστημα ἀφορῶσαι κατατάξεις.

(*Revue d' Anthropologie*)

ΒΕΤΤΓΕΡ Ο ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΤΩΝ ΔΡΕΣΔΙΚΩΝ ΣΙΝΟΚΕΡΑΜΩΝ

(κοινῶς φαρφουρίωτ).

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Μιστικὸν, ὅπερ ὀρκίσθησαν νὰ φυλάξωσι πέντε ἄνθρωποι, ἐν οἷς καὶ μία γυνὴ, ἐντὸς, φυσικῷ τῷ λόγῳ, δλίγων ὥρων ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον τῆς συνομιλίας τῶν κατοίκων τῆς πόλεως· διεθρυλήθη δὲ ὑποκώφως ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν τοῦ Βερολίνου καὶ ταχέως ἔφθασεν εἰς τὰ ὅτα τοῦ βασιλέως. Καὶ ὁ Βέττγερ ἐπίσης δι' ὑπαινιγμῶν εἰδοποιήθη περὶ τῶν περιστοιχούντων τὴν πρὸς τὴν ἀγαπητὴν αὐτῷ ἐπιστήμην ἀφοσίωσιν αὐτοῦ κινδύνων καὶ μετ' ἀλίγας ἡμέρας, ἀφοῦ ἐπέδειξε τῷ προϊσταμένῳ του τὰς γνώσεις αὐτοῦ, πάλιν ἀπέδρα. Μετὰ πολλῆς δυσχερείας ἀφίκετο εἰς τὴν ἐν τῇ Σαξωνικῇ χώρᾳ Οὐτεμβέργην (*), διούσι ἀμέσως ἡσιολήθη, ἵνα καταγραφῇ δι φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἄλλ' ὁ τόπος εἰς δὴ κατέρρυγεν εἶχεν ἀνακαλυφθῆ. Πρὸν δὲ ἡ αἱ συνοδεύουσαι τὴν ἐν τῷ Μητρώῳ ἐγγρά-

(*) Οὐτεμβέργη (Wittenberga ή Leuscorea Λατινιστί) πόλις δχυρὸς τῆς πρωτεύουσας δμοινύσου περιφερείας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἐλβα, ή Ἀλβιος, μὲ κατ. 8000, ἔχουσα ἀλλοτε περιώνυμον πρὸς τὴν σπουδὴν τῆς Θεολογίας κυρίως Πανεπιστήμιον, ἐνωθὲν σήμερον μετὰ τοῦ τῆς Χάλλης. Ἐκυριεύθη δὲ ὑπὸ τῶν Πρώσων τῷ 1756 καὶ 1760.

Σ. Μ.